

МІНАКОВ Веніамін Миколайович (02. 03. 1936, м. Орськ Оренбур. обл., РФ — 23. 10. 2006, Київ) — фахівець у галузі металургії. Чоловік [Р. Мінакової](#). Доктор технічних наук (1978), професор (1989). Закін. Київ. політех. інститут (1958), де за сумісництвом

1990–94 й викладав. Працював 1958–73 в Інституті металофізики АН УРСР; 1973–2006 — в Інституті проблем матеріалознавства НАНУ (обидва — Київ): 1982–85 — зав. лаб., 1985–2000 — завідувач відділу фазових перетворень, 2000–06 — провідний науковий співробітник Наукові дослідження: фізика міцності та пластичності, фазові перетворення.

Основні праці

До питання про опір металів деформації при фазовому перетворенні // УФЖ. 1959. Т. 4; Утворення аустеніту при швидкісному нагріванні сталі // Там само. 1964. Т. 9; Влияние ячеистой структуры и размера зерна на предел текучести сплавов молибдена // Физика металлов и металловедение. 1975. Т. 40, вып. 3; О физической природе низкотемпературной хрупкости металлов с ОЦК-решеткой // Там само. 1982. Т. 53, вып. 1; Фазовые и структурные превращения и метастабильные состояния в металлах. К., 1988; Физическая природа фазового наклепа // МНТ. 2000. Т. 22, № 5 (усі – співавт.).

[Я. С. Єфимович](#)

Бібліографічний опис:

Мінаков Веніамін Миколайович / Я. С. Єфимович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67700>. — Останнє поновлення : 2025.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).